

Wijkberichten 24 september 2018

Eredienst

In de zondagmorgendienst zal bij ons voorgaan ds. N. Scholtens. Ik wens iedereen een goede en gezegende dienst toe.

Lenie de Boer-Keijzer

Allerbeste wensen

Op deze plek kort verwoord, maar niet minder welgemeend (!): alle goeds wensen wij de afscheidnemers uit ons collegiale midden: Lydia Roosendaal en Ko Steketee, collega Erwin de Fouw, die mij op 2 oktober 2016 zo fijn bevestigde als wijkpredikant van Centrum-West en die – gezien mijn woonadres – ook mijn wijkpredikant was, en straks Arianne Lodder; dat zij hun weg verder mogen gaan onder de zegen van onze Heer!

Honderd jaar geleden

Nu het in november honderd jaar geleden is dat de Eerste Wereldoorlog eindigde, neus ik in mijn boekenkast naar wat ik aan literatuur daarover bezit. Een paar weken geleden nog trakteerde ik mijzelf op het boek van de Britse historicus Ian Kershaw ‘De afdaling in de hel’, Europa 1914 – 1949. In een paar dagen uitgelezen en aanbevolen voor wie ook het huidige Europa beter wil begrijpen! De Eerste Wereldoorlog zit niet diep in het Nederlandse nationale geheugen; in de landen om ons heen oneindig meer. Ons werelddeel is er meer door gestempeld en gevormd dan wij wel eens zouden denken. Een technische oorlog: miljoenen slachtoffers als nooit eerder vertoond. Zomaar een gedicht:

1914 – 1918

Waar harten licht zijn, monden luid,
Hoor ik de Ancre stromen;
Ik ga er 's nachts vaak even uit,
En hoor de Ancre stromen.
Ik hoor haar huilen, droeve beek,
Langs trieste wallekanten
Daar bij de brug, die laatst bezweek,
De molen die verbrandde.

Vermag haar kabbelend geklaag
Mij hiervandaan te voeren,
Haar klacht de stemmen van vandaag
Als droom de mond te snoeren?
De stemmen uit het lichte raam
Verstommen – enig prater
Is in de stilte van de maan
De weeklank van het water.

Het stoeiend stroompje heeft geen part
Aan deze nieuwe uren.
Toch stroomt de Ancre door mijn hart:
Ik hoor haar golven schuren,

Alsof haar triest, geteisterd bloed
Gemengd is met het mijne
Nu ik aan haar wal vol gaten moet
Vernemen van haar pijnen.

Edmund Charles Blunden (1896 – 1974)

De Ancre is een kleine rivier ten noordoosten van Amiens. De loopgraven van de Eerste Wereldoorlog tekenen nog het landschap, waar buitengewoon zwaar gevochten is met honderdduizenden gesneuvelden. Edmund Charles Blunden is vanaf zijn twintigste jaar onafgebroken aan de fronten geweest van Ieper, Passendale en aan de Somme. Hij schreef zijn ervaringen in 'Oorlogsgedruis', zijn boek dat in 1924 verscheen en tot de top van de literatuur behoort over de frontervaringen van 1914 – 1918, samen met poëzie van Wilfred Owen (van wiens werk delen in het "War Requiem" van de componist Benjamin Britten werden opgenomen) en met schrijver Robert Graves. Aan Duitse zijde is bij diezelfde top Erich Maria Remarque te noemen met zijn 'Van het westelijk front geen nieuws'. Blunden ontving in 1922 de prestigieuze 'Hawthornden Prize for Poetry'.

Een klein moment van aandacht in dit honderdste jaar (met in het achterhoofd de vraag hoevelen er sindsdien geslachtofferd zijn, waar ter wereld ook...).

Ten slotte

Een hartelijke groet aan u allemaal!

ds. Nico Paap

Centraal Steunpunt Pastoraat Centrum-West

Voor pastorale- en diaconale vragen bereikbaar op telefoonnummer 06 35 12 26 65 (alle dagen van 's morgens 9.00 uur tot 's avonds 22.00 uur). Het CSP verwijst naar de professionele pastores, de ouderling of diaken of reikt een adres aan uit de sociale kaart van Vlaardingen. De gesprekken zijn van pastorale aard. Het CSP is geen telefonische hulpdienst.

*Wilt u een vermelding onder de pastoralia? Voor uzelf of voor een ander? Geef dit uiterlijk op vrijdag **per mail** door aan een van de pastores.*